grudzień, styczeń, luty, marzec

ISSN 1506-4581

WIADOMOŚCI

NR 99/2026

STRAŻY HONOROWEJ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

Przybyliśmy oddać Mu pokłon, s. 2

Uczyń serca nasze według Serca Twego, s. 6

Parafia wspólnotą misyjną, s. 11

Będę zawsze przy was, s. 15

W rękach Boga, s. 30

Wkładka modlitewna – Drogi krzyżowe

WIADOMOŚCI
Straży Honorowej
Najświętszego Serca Pana Jezusa

Nr 99/2026
grudzień, styczeń, luty, marzec

STRAŻ HONOROWA
NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA

Czy pragniesz żyć w obecności Boga i pocieszać Jego Serce? Godzina Obecności przy Sercu Jezusa, która jest zasadniczą praktyką Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa, może Cię tego nauczyć. Członkowie tego Arcybractwa szukają odpowiedzi na prośbę Chrystusa, który objawiwszy cuda swej miłości św. Małgorzacie Marii Alacoque, wizytce, skarżył się na obojętność ludzi, oczekując odpowiedzi miłości na Jego miłość.

Co zatem trzeba zrobić?

Wybrać jedną godzinę w ciągu dnia i przeżyć ją, ofiarowując Sercu Jezusa wszystko, co w niej wykonujemy: pracę, przygotowywanie posiłków, opiekę nad dziećmi, odpoczynek, podróż itp.

Nie należy nic zmieniać w swoich zajęciach, lecz jedynie zmienić nastawienie serca, aby świadomiej trwać w obecności Jezusa podczas wybranej godziny w naszych myślach, słowach, czynach, cierpieniach, a zwłaszcza w miłości, wszystko Mu poświęcając. W ten sposób zjednoczymy codzienną pracę i obowiązki stanu z ofiarą Zbawiciela – raz ofiarowanego za wszystkich na krzyżu za zbawienie świata, a obecnego nadal w każdej Eucharystii – wchodząc w coraz bardziej osobiste zjednoczenie z Chrystusem.

Kto może dołączyć do Arcybractwa Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa?

Wszyscy! Dzieci i dorośli, osoby świeckie, kapłani i osoby konsekrowane.

Jak wstąpić do Arcybractwa?

Jeśli w parafii nie ma wspólnoty strażowej, można zgłosić swoje pragnienie do Dyrekcji w Krakowie – telefonicznie (12 631 86 20 lub 690 428 033) bądź przez Internet (strona: www.strazhonorowa.pl/jak-wstapic). ■

Ukazują się od 1921 r.
trzy razy w roku
ISSN 1506-4581

WYDAWCA
Wydawnictwo Arcybractwa
Straży Honorowej NSPJ

NAKŁAD
6300 egzemplarzy

REDAKTOR NACZELNA
s. Maria Bernadeta Wysocka VSM

REDAKCJA
ks. Krzysztof Zimończyk SCJ
s. Maria Bernadeta Wysocka VSM
Natalia Gorczowska
Elżbieta Jodzińska

WSPÓŁPRACOWNICY
Agnieszka Bieniek, Iwona Papaj,
Paweł Zaborowski

KOREKTA
Natalia Gorczowska

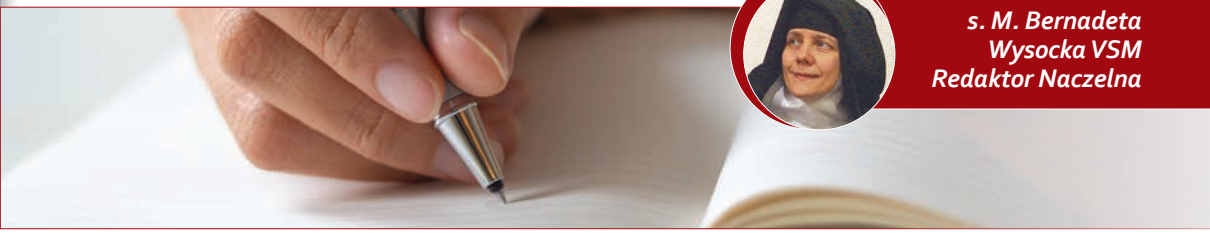
SKŁAD
Elżbieta Jodzińska

ADRES REDAKCJI
ul. Krowoderska 16, 31-142 Kraków
tel. +48 12 631 86 20
690 428 033
wydawnictwo@strazhonorowa.pl
www.strazhonorowa.pl
www.strazjezusa.pl

Za zezwoleniem władzy kościelnej

Zgłoszenia na prenumeratę „Wiadomości” należy kierować na adres Wydawnictwa. Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do skracania nadesłanych tekstów oraz zmiany tytułów.

Zdjęcia wewnątrz numeru, o ile nie napisano inaczej: Adobe Stock, Pixabay, Magnific, Pexels, archiwum własne.

s. M. Bernadeta Wysocka VSM
Redaktor Naczelna

NIECH ŻYJE JEZUS!

UKOCHANI CZYTELNICY,

Powoli zbliżamy się do 100. wydania naszego strażowego pisma. W aktualnym 99. numerze proponujemy artykuł ks. dyr. Jacka Ryłki SDB z archidiecezji krakowskiej, *Przybyliśmy oddać Mu pokłon* (s. 2), pozwalający uzmysłowić sobie wagę adoracji Najświętszego Sakramentu w życiu każdego chrześcijanina, a zwłaszcza członka Straży Honorowej NSPJ. Podobnie w artykule ks. dyr. Janusza Faltyna z diecezji tarnowskiej *Parafia wspólnotą misyjną* (s. 11) oprócz wymienionych wzorców postaw, które czynią nas misjonarzami, znajdujemy również słowa: „w pędzącym świecie to właśnie czas zatrzymania, milczenia i cichej adoracji nadaje naszemu życiu prawdziwy, nadprzyrodzony sens".

Poszukiwaniom kierunków i działań duszpasterskich wobec kondycji serca współczesnego człowieka poświęcona została VI konferencja pastoralna Sercańskiego Centrum Duchowości, która odbyła się 10 października w Domus Mater w Krakowie. Relację z tego spotkania w artykule *Uczyń Serca nasze według Serca Twego* (s. 6) prezentuje dr Iwona Papaj.

W tym kontekście wciąż aktualne pozostaje orędzie gietrzwałdzkie, które sto pięćdziesiąt lat temu pozostawiła Najświętsza Maryja Panna ludowi ziemi warmińskiej. Historię objawień w Gietrzwałdzie przypomina dr Natalia Gorczowska w artykule *Będę zawsze przy was* (s.15). Ta sama autorka kontynuuje opowieść o świętych i błogosławionych Straży Honorowej NSPJ. Do szacownego grona tych, którzy oddali życie za wiarę, dopisujemy bowiem jeszcze bł. Ignacego Dobiasza SDB oraz bł. Józefa Kowalskiego SDB. Ich krótkie biografie, które stanowią świadectwo prawdy, że miłość jest silniejsza niż śmierć, można znaleźć w artykule *W rękach Boga* (s. 30).

Na koniec powróćmy do słów Założycielki Straży Honorowej NSPJ s. Marii od Najświętszego Serca Bernaud, której myśli przywołujemy w każdym numerze „Wiadomości" (*Rady i myśli Założycielki*, s. 40): „Gdy jesteśmy znużeni, obciążeni troskami, różnego rodzaju obowiązkami czy trudami, pójdźmy odpocząć u bram nieba: w górę serca! Nasze serca uwolnią się na chwilę od wszystkich fizycznych i moralnych udręk; odetchną czystym powietrzem wolności w Sercu Jezusa. W ten sposób dusza odzyska swe siły i będzie mogła podjąć szlachetne zmagania, by dalej kroczyć drogą jeszcze bardziej świętego życia". Niech te słowa staną się również życzeniami na nadchodzący nowy rok! ■

PRZYBYLIŚMY ODDAĆ MU POKŁON

ks. dyr. Jacek Ryłko SDB
Archidiecezja krakowska

Pierwsze Wielkie Objawienie Najświętszego Serca Pana Jezusa św. Małgorzacie Marii Alacoque miało miejsce w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu 27 grudnia 1673 r. – w oktawie Bożego Narodzenia i w dniu św. Jana, umiłowanego ucznia Pana. Jezus otworzył przed nią swoje Serce i pozwolił jej spoczywać na Nim przez dłuższy czas. Następnie wziął serce s. Małgorzaty Marii i symbolicznie umieścił w swoim Sercu. Oddał je z powrotem zakonnicy, przemienione i jaśniejące. Usłyszała wtedy pocieszające słowa: „Dotąd nosiłaś tylko imię mojej sługi. Dzisiaj daję ci inne imię – umiłowanej uczennicy mojego Serca". Pan Jezus chciał przez to pokazać, kim staje się człowiek, który adoruje Jego Serce.

DO BETLEJEMSKIEJ STAJENKI

W czasie Świąt Bożego Narodzenia przyjdziemy wraz z pastuszkami i Trzema Królami do betlejemskiej stajenki, aby adorować Bożą Dziecinę, w której biło już ludzkie serce, pałając „ku ludziom tak wielką miłością, że nie mogło dłużej powstrzymać w sobie płomieni tej gorącej miłości". Sam Bóg daje się nam adorować – jak Maryi i Józefowi, pastuszkom i królom – w ubogiej postaci Nowonarodzonego Dziecięcia. Gdy Królowie przybyli do stajenki, „upadli na twarz i oddali Mu pokłon" (Mt 2,11). Jeśli w Dzieciątku, jakie Maryja tuliła w swych ramio-

nach, Mędrcy rozpoznali i uwielbiali oczekiwanego przez narody i zapowiadanego przez proroków Mesjasza, to również my możemy Go dzisiaj rozpoznawać i adorować obecnego sakramentalnie w Ciele i Krwi, Duszy i Bóstwie, dającego się nam w Eucharystii jako pokarm na życie wieczne. Każda adoracja Najświętszego Sakramentu jest przyjmowaniem Boga do swego serca, a On je przemienia na wzór swego Serca, tak że stajemy się umiłowanymi uczniami Pana.

MIEJSCE BOGA

Oddając cześć jedynemu i prawdziwemu Bogu, przyznajemy Mu pierwsze miejsce w naszym życiu. Jeśli On jest dla nas Kimś najważniejszym, to nie mamy problemu, aby przyjść na adorację. Natomiast ci, którzy nie adorują, nie składają pokłonu, nie uniżają się przed Bogiem, sami sobie przyznają pierwsze miejsce i samych siebie uwielbiają. Wielu ludzi zamiast na adoracji szuka rozwiązania swych problemów gdzie indziej i robi to po swojemu, stawiając na własne siły i ludzkie możliwości. Ulegają przy tym fałszywym iluzjom i przelotnym nastrojom, które często pozostawiają tragiczną pustkę duchową. Swoje serca wypełniają bezwartościowymi namiastkami, oszukując samych siebie i tracąc przy tym szansę na prawdziwą miłość i właściwe wybory.

OFIARUJĄCY CZY OBDARZENI?

Na adorację nie można przychodzić z pustymi rękami. Pastuszkowie przynieśli Jezusowi owoce swojej pracy, a królowie – dary symbolizujące prawdziwe uwielbienie: składając złoto, podkreślali Jego królewską boskość; kadzidłem wyznawali, że jest On kapłanem nowego Przymierza; ofiarując mirrę, oddali cześć prorokowi, który przeleje swą krew, by pojednać ludzkość z Ojcem. My również, przychodząc na adorację, ofiarujemy Panu złoto naszego istnienia, to znaczy wolność naśladowania Go z miłości i wiernego odpowiadania na Jego wołanie; wznosimy ku Niemu kadzidło gorącej modlitwy ku czci Jego chwały; ofiarujemy Mu mirrę, czyli pełne wdzięczności uczucie ku Niemu, prawdziwemu Człowiekowi, który umiłował nas aż do śmierci na Golgocie.

Jako Straż Honorowa, trwając przy Sercu Pana Jezusa w Godzinie Obecności i adorując Go w Ogrójcu w *Godzinie Świętej*, przyznajemy Bogu pierwszeństwo w naszym życiu. Wynagradzamy Mu zarazem obojętność i oziębłość tych, którzy nie mają czasu i chęci na adorację; których nie stać na poświęcenie choćby jednej godziny, na wyrzeczenia ani na jakiś dar; którzy szukają wyłącznie własnych korzyści materialnych. My natomiast z każdej adoracji – tej przed Najświętszym Sakramentem w kościele i tej odprawianej w Godzinie Obecności poprzez ofiarowanie naszych czynności – wychodzimy obficie obdarowani darami duchowymi. Nasze serca na nowo są rozpalone ogniem miłości, nasze życie staje się sensowniejsze i wolniejsze od trosk doczesnych,

pytając się serca: dla kogo żyję? Chrześcijaństwo przynosi to, czego nauka świecka człowiekowi nie da, a więc łaskę i rachunek sumienia, mające moc uzdrawiania. Współczesnemu człowiekowi potrzeba czterech uzdrowień: uzdrowienia uwagi, relacji, pragnienia i nadziei. Jeśli powróci on do częstej modlitwy medytacyjnej, zdoła przejść od rozproszenia do obecności, odrzuci maski w relacjach z innymi, nie pójdzie za impulsem, ale podejmie świadome rozeznanie pragnienia. Zrezygnuje z wydarzeń na rzecz przestrzeni dla bliskości z Bogiem. Tak człowiek odzyska chrześcijański punkt widzenia, gdzie w każdych okolicznościach pozostanie spokojny, bo wie, Komu się powierzyć. Tą drogą można dojść do uzdrowienia serca i uzdrowienia nadziei, ponieważ ufność wobec Boga uczy rezygnacji z kontroli na rzecz zaufania wśród ludzi.

Wejść w myśl Bożego Serca i serca ludzkiego – to konferencyjne założenie zostało osiągnięte w ciekawych referatach, późniejszej dyskusji i sformułowanych wnioskach. Opis obu serc w świetle Chrystusowego wzoru oraz zaduma nad kondycją dzisiejszych serc ludzkich skłaniają do postawienia tezy, iż powrót do serca biblijnego może odrodzić właściwe definiowanie miłości, dobra czy zła. Pod jednym wszakże warunkiem: poznania Bożego Serca, by nie dać się zwieść szatanowi, który prawdę o tym Sercu stale fałszuje. Warto również odpowiedzieć na zachętę do odważnego zapytania w naszych wspólnotach strażowych, jakiego rodzaju potrzeby w nas dominują. W opinii ks. Rafała Dudały słuszniej jest troszczyć się o rozwój wierzących współbraci i umieć odróżnić wiarę od religijności, niż zabiegać usilnie o przemianę niewierzących. Trzeba również podjąć się własnej *metanoi* oraz „z całą pilnością strzec swego serca, bo życie ma tam swoje źródło” (Prz 4, 23). ■

ZAPRASZAMY

DO ODSŁUCHANIA KONFERENCJI

KS. DR MATEUSZ TARGOŃSKI

Serce Boga i serce człowieka w Biblii

Serce współczesnego człowieka

KS. DR HAB. RAFAŁ DUDAŁA

2027

PIELGRZYMKI
STRAŻY HONOROWEJ NSPJ

Dyrekcja Arcybractwa Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa z radością informuje, że w 2027 roku odbędą się dwie ogólnopolskie pielgrzymki wspólnot Straży Honorowej NSPJ. Zachęcamy do udziału w obu tych wydarzeniach!

KRAKÓW

Centrum Jana Pawła II
i Sanktuarium
Miłosierdzia Bożego

12 czerwca 2027 r.

GIETRZWAŁD

Sanktuarium
Narodzenia Najświętszej
Maryi Panny

21 sierpnia 2027 r.

STRAŻOWE ABC...

czyli pytania do Dyrekcji

Dyrekcja Arcybractwa Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa bardzo często otrzymuje pytania związane z przyjmowaniem nowych członków. O tym, jak dokonać przyjęcia, pisaliśmy w 82. i 87. numerze „Wiadomości", w obecnej odsłonie *Strażowego ABC* odpowiemy natomiast na pytania związane z formalną stroną przyjęć.

WPISYWANIE NOWYCH CZŁONKÓW

Przyjęliśmy w naszym ośrodku Straży Honorowej NSPJ nowe osoby. Czy powinniśmy gdzieś to odnotować?

Tak. Imiona i nazwiska przyjętych osób należy zapisać pod odpowiednią godziną na zegarze strażowym umieszczanym w kościele. Ponadto zelator ośrodka (lub wyznaczony przez niego sekretarz) ma obowiązek prowadzić Księgę Wpisową wspólnoty, do której wpisuje imiona i nazwiska członków, ich Godziny Obecności oraz dane kontaktowe.

Czy nowo przyjęte osoby powinny zostać zgłoszone do Dyrekcji?

Oczywiście. Każda przyjęta osoba powinna zostać zgłoszona do Dyrekcji Arcybractwa w Krakowie, ponieważ musi zostać wpisana do Księgi Arcybrackiej, zawierającej imiona i nazwi-

ska wszystkich członków od początku istnienia Straży Honorowej NSPJ w Polsce. Wpis do Księgi Arcybrackiej jest m.in. warunkiem korzystania z odpustów przyznanych naszemu stowarzyszeniu przez Stolicę Świętą. Każda wpisana osoba otrzymuje od Dyrekcji potwierdzenie wpisu (tzw. powitanie) opatrzone datą.

Jakie dane należy podać przy zgłoszeniu?

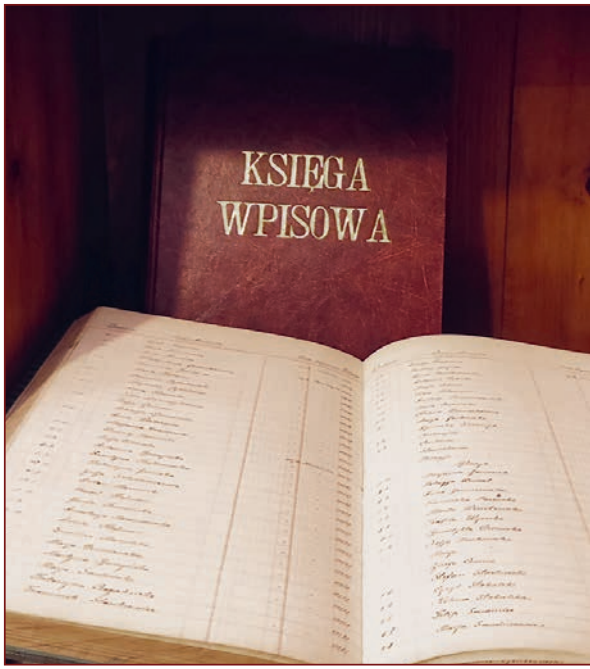
Do dokonania wpisu Dyrekcja potrzebuje jedynie następujących informacji: imię i nazwisko, obrana Godzina Obecności oraz miejscowość przyjęcia. Prosimy, by nie przesyłać nam innych danych osobowych (adresów, daty urodzin, numerów telefonów itp.). Zgodnie z RODO przekazane nam dane są przetwarzane wyłącznie w celu prowadzenia ewidencji członków, przechowywane w sposób zapewniający ich bezpieczeństwo oraz chronione przed dostępem osób nieuprawnionych.

Kiedy zgłosić nowego członka do Dyrekcji?

Najlepiej zrobić to jak najszybciej po przyjęciu. Prosimy jednak, aby nie zgłaszać kandydata przed przyjęciem. Zdarza się bowiem, że z przyczyn losowych nie dociera on na uroczystość i ostatecznie nie zostaje członkiem Straży Honorowej NSPJ.

Osoba, która przynależy do naszej wspólnoty, wyjechała, przeniosła się do innej parafii lub zmarła. Komu to zgłosić?

Obecnie Dyrekcja Arcybractwa nie gromadzi informacji o zmianie miejsca zamieszkania członków ani o ich śmierci. Warto jednak odnotowywać takie informacje w Księdze Wpisowej prowadzonej w ośrodku. ■

Bardzo chętnie będziemy odpowiadać na Wasze pytania związane z funkcjonowaniem ośrodków w parafii.
Zapytania prosimy przesyłać na adres:

Dyrekcja Arcybractwa Straży Honorowej NSPJ
ul. Krowoderska 16, 31-142 Kraków, dyrekcja@strazhonorowa.pl

W RĘKACH BOGA

dr Natalia Gorczowska

W sobotę 6 czerwca 2026 r. w Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie odbyła się uroczysta beatyfikacja dziewięciu męczenników salezjańskich, z których kilku było związanych ze Strażą Honorową Najświętszego Serca Pana Jezusa. W 97. numerze „Wiadomości" pisaliśmy o trzech z nich: ks. Janie Świercu, ks. Ludwiku Mroczku i ks. Kazimierzu Wojciechowskim. Niedawno udało nam się ustalić, że do naszego Arcybractwa należał jeszcze jeden z niedawno beatyfikowanych: ks. Ignacy Dobiasz, który wstąpił do Straży Honorowej NSPJ wraz z bł. ks. Janem Świercem oraz bł. ks. Józefem Kowalskim, również męczennikiem salezjańskim, beatyfikowanym w 1999 r.

BŁOGOSŁAWIONY IGNACY DOBIASZ SDB (1880-1941)

Ignacy Dobiasz należał do pierwszego pokolenia polskich salezjanów. Urodził się 14 stycznia 1880 r. w Ciochowicach pod Gliwicami na Górnym Śląsku. Pochodził z rodziny wielodzietnej – miał sześcioro rodzeństwa. Swoją edukację rozpoczął w rodzinnej miejscowości, gdzie ukończył ośmioklasową szkołę powszechną z bardzo dobrymi wynikami. Dzięki pomocy księdza proboszcza udało mu się wyjechać na dalszą naukę do szkół salezjańskich we Włoszech. Były to czasy, gdy Polska znajdowała się jeszcze pod zaborami, a chłopcy myślący o ka-

płaństwie musieli zdobywać wykształcenie teologiczne za granicą.

W 1894 r. Ignacy rozpoczął naukę w gimnazjum w Valsalice, a po jego ukończeniu wstąpił do nowicjatu salezjańskiego w Ivrei. Śluby wieczyste złożył 21 września 1903 r. Zdobył dyplom ze studiów filozoficznych i teologicznych, a oprócz tego ukończył Akademię Rolniczą w Turynie, gdzie studiował agronomię. Odbył też trzyletnią praktykę pedagogiczną w San Benigno Canavese. Po otrzymaniu święceń kapłańskich, co nastąpiło 28 czerwca 1908 r., wrócił do Polski, by pracować wśród młodzieży.

Posługę pełnił w wielu miejscach: w Oświęcimiu, Daszawie, Przemyślu, Krakowie i Warszawie. Był katechetą szkół miejskich, wikariuszem dyrektora w seminarium salezjańskim i wychowawcą seminarzystów, a także nauczycielem łaciny i wykładowcą teologii moralnej. Przez pewien czas pełnił również funkcję wikariusza inspektora (czyli prowincjała salezjańskiego). Jako kapłan skupiał się na dwóch głównych polach działalności apostolskiej: nauczaniu oraz posłudze sakramentalnej. Został zapamiętany przez ludzi głównie jako niezwykle gorliwy spowiednik, który spędzał godziny w konfesjonale, nierzadko opuszczając przez to posiłki i rezygnując z odpoczynku. Wielka znajomość ludzkiej duszy, połączona z dobrocią, wyrozumiałością i cierpliwością, sprawiała, że chętnie przychodzili do niego młodzi ludzie, ale też starsi współbracia salezjanie, którzy szczególnie doceniali jego posługę.

Ksiądz Ignacy nigdy nie piastował zaszczytnych stanowisk, lecz dążył do świętości przez pokorne i ciche wypełnianie swoich codziennych obowiązków. Nic zatem dziwnego, że przemówiła do niego idea Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa. Wstąpił do naszego stowarzyszenia w 1939 r., obierając Godzinę Obecności od 11^{00} do 12^{00}. Daty dziennej tego przyjęcia nie odnotowano w Księdze Arcybrackiej – został do niej wpisany jako jedna z wielu osób „przyjętych w rozmównicy" klasztoru sióstr wizytek w Krakowie. Oprócz niego na liście tej znalazły się także nazwiska innych salezjanów z krakowskich Dębnik: m.in. bł. ks. Jana Świerca, bł. ks. Kazimierza Wojciechowskiego (wpisanego do księgi drugi raz!), bł. ks. Józefa Kowalskiego oraz ks. Adama Cieślara, który wówczas kierował krakowską inspektorią.

RADY i MYŚLI ZAŁOŻYCIELKI

s. Marii od Najświętszego Serca Bernaud

W GÓRĘ SERCA!

Dusza ludzka zdolna jest do tego, by wznieść się wyżej, ponad swoją codzienność, by szukać schronienia w rejonach niebieskich, gdzie panuje niezmącony pokój. Gdyby nie ta możliwość, niektóre momenty życia byłyby nie do zniesienia, a dusza doznawałaby ucisku pod ciężarem cierpienia. Lecz „w górę serca”! Niech to zawołanie pomoże nam odeprzeć zniechęcenie i radośnie przemierzać nasze jałowe pustynie, a także stawiać czoła wszystkim rozczarowaniom, kłopotom, udrękom. Z mężnym sercem wznieśmy się ponad wszelki ziemski zgiełk, ponad wszystko, co nas trapi, obraża, upokarza i wprawia w zakłopotanie. Mając mężne serce, mniej boleśnie odczujemy ukłucia krytyki, ukąszenia zazdrości, rany oszczerstw, ziemskie troski dnia codziennego... Czy nigdy, wspiąwszy się na wysoką górę, u stóp której tętnią życiem gwarne miasta, nie doświadczyliśmy na jej szczycie poczucia uniesienia, samotności i pokoju? Tysiąc różnych namiętności kłębi się w dole przed naszymi oczyma, a jednak nic nas nie niepokoi ani nie porusza, bo żadna z tych rzeczy nas nie dotyka. Tak samo dzieje się z duszą: gdy wznosi się ku Bogu, aby w Nim zaczerpnąć nowych sił i znaleźć ukojenie, uwalnia się od ziemskich trosk. Tę cudowną tajemnicę odkryli wszyscy święci. Gdy jesteśmy znużeni, obciążeni troskami, różnego rodzaju obowiązkami czy trudami, pójdźmy odpocząć u bram nieba: w górę serca! Nasze serca uwolnią się na chwilę od wszystkich fizycznych i moralnych udręk; odetchną czystym powietrzem wolności w Sercu Jezusa. W ten sposób dusza odzyska swe siły i będzie mogła podjąć szlachetne zmagania, by dalej kroczyć drogą jeszcze bardziej świętego życia. ■

NOWOŚCI WYDAWNICZE

www.strazjezusa.pl

POLECAMY

1. Ulotka

– Jak obrać Godzinę Obecności przy Sercu Jezusa

2. Afisz

– Symbolika Najświętszego Serca Pana Jezusa (format A4 i A3)

3. Książka Wydawnictwa „Paulistki”

– „Oto Serce, które kocha”

1

2

3

Paulistki

„Oto Serce, które kocha”

Droga do Najświętszego Serca Jezusa

„Serce Jezusa nie jest dla idealnych, lecz dla tych, którzy chcą się otworzyć na Jego Miłość”.
(ze wstępu)

Książka do nabycia w Wydawnictwie Paulistki, a także w Wydawnictwie Arcybractwa Straży Honorowej NSPJ

Wcielenie i Zmartwychwstanie

objawiają Boga, który wchodzi w naszą ludzką kondycję i przemienia ją w dar z siebie. Dar ten pozostaje obecny i skuteczny w Eucharystii.

Leon XIV, *Magnifica humanitas*, 234

Korzystajmy zatem z tego daru, który Bóg w swej miłości zechciał nam ofiarować, i sami stawajmy się na co dzień darem dla innych ludzi.

Błogosławionych świąt Narodzenia Pańskiego życzy

Redakcja